

സുവിശേഷ കർത്താവ്

മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ രചയിതാവ്, തന്റെ വ്യക്തിത്വം സുവിശേഷത്തിൽ ഒരിടത്തും വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. രണ്ടാം നൂറ്റാം നൂറ്റാം അദ്യ പാദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ശ്രമകാരനും ഹിയരാപ്പോളിസിലെ ബിഷപ്പുമായ പ്രസിദ്ധാസാം രണ്ടാംകാനോനിക സുവിശേഷത്തിന്റെ ശ്രമകർത്താവിനെക്കുറിച്ച് അദ്യമായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ മർക്കോസാം രണ്ടാം സുവിശേഷത്തിന്റെ കർത്താവ്. ‘മർക്കോസ് പദ്ധതാസിന്റെ ദിഭാഷിയും, പദ്ധതാസിൽ നിന്നുകേട്ട കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനും ഓർമയിൽവച്ച് എഴുതിയ അള്ളുമാണ്. മർക്കോസിന് പദ്ധതാസിനോടുള്ള ബന്ധം എന്നായിരുന്നാലും, മർക്കോസിന്റെ പേരിലും റിയപ്പെടുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ ശ്രമകർത്താവ് അദ്ദേഹം തന്നെയാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ മിക്ക പണ്ഡിതരും ഏകാദിപ്രായമുള്ളവരാണ്. മാത്രമല്ല, അപൂർവ്വതോല്പവർത്തനങ്ങളിലും പരലോസിന്റെ ലോപനങ്ങളിലും പരാമർശിക്കുന്ന “മർക്കോസ് എന്ന അപരനാമമുള്ള യോഹനാൻ” ഈ മർക്കോസ് തന്നെയാണ് എന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട് (അപ്. 12.12,25; 13.5,13; 15.37,39; കൊളേ 4.10; 2 തിമേ 4.11; മിലെ 24). സുവിശേഷത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രോമിലെ വിജാതീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടിയാണ് മർക്കോസ് സുവിശേഷം എഴുതിയത് എന്ന പുരാതന പാരമ്പര്യത്താട്ട് (പ്രസിദ്ധാസ്, എവുസേബിയുസ്, ഇരേനോവുസ്, ഒരിജൻ, അലക് സാംഖ്യിയായിലെ ക്ഷേമൻ, ജരോം, എപ്രേമം തുടങ്ങിയവർ) പല ആധുനിക പണ്ഡിതരും യോജിക്കുന്നു. പാലസ്തൈൻകാരല്ലാത്തവിജാതീയർക്കുവേണ്ടിയാണിതു രചിക്കപ്പെട്ട് എന്നതിനു ചില സുചനകൾ സുവിശേഷത്തിൽ തന്നെയുണ്ട്. അവർക്കുവേണ്ടി മർക്കോസ് ചില അറമായ പദങ്ങളും ശൈലികളും വിവർത്തനം ചെയ്യുകയും (cf. 3.17, 5.41; 7.11, 34; 14.36; 15.22, 34) ധഹുദരുടെ ചില ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (cf. 7.3,4; 14.12; 15.42). സുവിശേഷത്തിന്റെ ശ്രീകുമുലത്തിൽ സുലഭമായിക്കാണുന്ന ലാൽത്തീൻപദങ്ങളും ഈ രോമൻ ലക്ഷ്യമാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. മതതായി എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിൽ പ്രവചനങ്ങളുടെ പുർത്തീകരണമായി യേശുവിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പ്രത്യേകരിതി മർക്കോസ് വളരെ വിരുദ്ധമായേ അവലംബിക്കുന്നുള്ളൂ. നേരേ മറിച്ച് വിജാതീയർക്കുള്ള യേശുവിന്റെ ഭദ്രത്തിന് മർക്കോസ് സവിശേഷമായ ഉളന്തൽ നൽകുന്നു. (cf. മർക്കോ 5.1,41; 7.24,37; 8.1,10; 11.17 തുടങ്ങിയവ) മാത്രമല്ല യഹുദ നിയമങ്ങളാട്ടും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളാട്ടുമുള്ള വ്യക്തമായ എതിർപ്പ് അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കുന്നുമുണ്ട് (cf. മർക്കോ 2.1, 3:6; 7.1,23). മർക്കോസ് വിജാതീയ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി എഴുതിയെല്ലാം സുവിശേഷത്തിലെ ആന്തരികമായ ഈ തെളിവുകളിൽ നിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ചെന്ന സ്ഥലവും കാലവും

മുൻപിൽ കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് അസന്നിഗ്രഹമായ തെളിവ് ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ഉത്തരവം രോമായിലാണെന്നുള്ളതാണ് ഉറച്ച ആദിമ പാരമ്പര്യം. രോമിലെ മർദ്ദിതസം സുവിശേഷരചനാവേളയിൽ മർക്കോസിന്റെമുന്നിലുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാകാം, യേശുവിനെ അനുഗ്രഹിക്കാനാശപാരിക്കുന്നവർ ആത്മപരിത്യാഗത്തിനും പീഡാസഹനത്തിനും തയ്യാറാക്കണമെന്നാണ് മർക്കോസ് ഉളന്നിപ്പിയുന്നത്. ചെന്നാകാലം കൃത്യമായി പറയാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെങ്കിലും എ.ഡി.64നും 70-നും ഇടയ്ക്കാണെന്ന് മിക്ക പണ്ഡിതരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മർക്കോസിന്റെ ശൈലി

നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ചെറുതാണ് മർക്കോസിന്റെ ഭാഷ വളരെ വ്യക്തവും ലോപന ശൈലി ലളിതവും സജീവവുമാണ്. യേശുസംഭവത്തിന്റെ ഗതിവേഗം ഭാഷയിൽ ദൃശ്യമാണ്. ദൈവശാസ്ത്രമെന്നുമറിയാത്തസാധാരണകാർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഓജ്ഞുള്ളതു, ചടുലമായ ഭാഷയാണ് അതിനുള്ളത്. ഹൃദയഹാരിയായ ഒരു ആവ്യാനമായി മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തെ എല്ലാവരും തന്നെ കരുതുന്നു. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെയും ശുശ്രാഷയെയും പറ്റി ലളിതവും ഔജ്ജുവുമായ ഒരു വിവരണമല്ല മർക്കോസിന്റെത്. യേശു പാരമ്പര്യങ്ങൾ സമാഹരിച്ച് ആവ്യാനരൂപത്തിലാക്കുക മാത്രമല്ല സുവിശേഷകൾ ചെയ്തത്. യേശുവിന്റെ വചനങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ, പീഡാനുഭവം, മരണം ഇവയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി അശായമായ ബോധ്യവും അവഗാഹവുമുണ്ടായിരുന്നു മർക്കോസിന്. ചില ദൈവശാസ്ത്രപരമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും പ്രഭോധനപരമായ താത്പര്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചിരുന്നു. സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കനുസൃതം, അനു

ക്രമമായി യേശുസംഭവം അവതരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നില്ല മർക്കോസിന്റെ മുഖ്യലക്ഷ്യം മർക്കോസ് സുവിശേഷത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിവിധ പാരമ്പര്യങ്ങളെ ദുർബലമായി കൂട്ടിയിണക്കിയിരിക്കുന്നത് “വീഞ്ഞം”, “എന്നിട്ട്”, “ഉടൻ”, “അവിടെ നിന്”, “അവൻ പോയി” തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങളിലൂടെയാണ്. ഈ ജീവചരിത്രപരമോ കാലാനുക്രമമോ ആയ പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഒന്നും വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. സമാനമായ പാരമ്പര്യ വസ്തുതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പലഗണങ്ങൾ മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിലുണ്ട്. അതായത് 2.1-3.6ൽ അഞ്ച് വിവാദ വിവരണങ്ങളും(conflict stories) 4.1-34 തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് മുന്തെ ഉപമകളും 4.35-5.43ൽ യേശുവിന്റെ നാല് അഞ്ചുതങ്ങളുടെ വിവരണവും 11.27-12.37 തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് മറ്റാരു ഗണം വിവാദങ്ങളും കാണാം. ഈ ഗണങ്ങൾ സുവിശേഷരചനയ്ക്കു മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നവയായിരിക്കുണ്ട്. സുവിശേഷത്തിലെ ഇവയുടെ ക്രമീകരണം കാലാനുക്രമമോ ജീവചരിത്രപരമോ എന്നതിലുപരി പ്രമേയപരമായ ഒരു പരിഗണനയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്നായാലും സുവിശേഷത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രമത്തിലല്ല ഈ സംഭവങ്ങൾ നടന്നത്. ഒരു സംഭവ വിവരണത്തിനുംകൂൾ മറ്റാന് തിരുക്കികയറ്റുന്ന ഒരു പ്രത്യേകരചനാബൈലി മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ കാണാം. 3.21-35 നുള്ളിൽ 3.22-30; 5.21-43 നുള്ളിൽ 5.25-34; 6.7-30 നുള്ളിൽ 6.14-29; 11.12-26 നുള്ളിൽ 11.15-19 തുടങ്ങിയവ സാഹിത്യപരമായ ഈ ചപനാതന്ത്രത്തിന് ഉദാഹരണമാണ്. യേശുവിന്റെ ശുശ്രാഷയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പൊതുവായ സംക്ഷിപ്ത പ്രസ്താവനകൾ (cf. 1.32,34,39,45; 2.13; 3.7,12; 6.6b,53.,56; (പ്രത്യേകമായി 1.14,15) വരാൻ പോകുന്ന സംഭവങ്ങളെളുകുറിച്ചു ശ്രോതാക്കൾക്ക് നല്കുന്ന മുന്നിയില്ല (4:1നു മുമ്പ് 3.9; 3.31,35നു മുമ്പ് 3.21; 11.15,18നു മുമ്പ് 11.11; 14.66,72 നു മുമ്പ് 14.54) ഈയും സുവിശേഷകൾ പ്രത്യേകശ്രദ്ധിയാണ്. ഈ വർഷത്തെ പഠനഭാഗമായ മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ 9 മുതൽ 16 വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങളിലെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വചനങ്ങളും വാക്കുകളുമാണ് ഈ ലാല്പുന്തത്തിൽ ഉൾച്ചേർത്തിരിക്കുക.

രൂപാന്തരീകരണം (9.2-13)

9.1: ശക്തിയോടെ: ദൈവരാജ്യം ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ഈ ഭൂമിയിൽ സഭയിലൂടെ സ്ഥാപിതമാക്കുമെന്ന പണ്ഡിതരിൽ ചിലർ ഇതിനെ മനസിലാക്കുമ്പോൾ, അന്ത്യവിധി ആസന്നമാണെന്ന സുചനയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുള്ളതെന്ന് മറ്റുചിലർ കരുതുന്നു.

മരിക്കുകയില്ലാത്ത ചിലർ: ദൈവരാജ്യസംസ്ഥാപനത്തിന്റെ നിർണ്ണായക നിമിഷങ്ങളായ കൂർശുമരണത്തിനും ഉത്മാനത്തിനും സാക്ഷികളാക്കുമെന്നതാണ് യേശുവിന്റെ ഈ വാദപാനത്തിന്റെ പൊതുൾ. യേശുവിന്റെ മഹത്താത്തിന്റെ മുന്നാസ്വാദനം, തുടർന്നു വിവരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു (9.2), പരിശുഭ്യാത്മാവ് മേലഭ്യത്തിൽ (9.7) സന്നിഹിതനാക്കുന്നു. മരണത്തെ കഴിടക്കിയ യേശുവിന്റെ മഹിമപ്രാഭവത്തെളുക്കിച്ച് 2 കോറി 3.18-ഉം 2 പത്രോ 1.16-19-ഉം വിവരിക്കുന്നു. മതതാ 17.1-8.

9.2: ആരു ദിവസം കഴിഞ്ഞ്: മോൾ സീനായ്മലയിൽ ആരു ദിവസം ചെലവഴിച്ചുകഴിഞ്ഞ് (പുറ 24,15.16) ഏഴാം ദിവസം ദൈവം പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടതെന്ന ഈ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. പത്രോസിനെയും ...: യേശുവിന്റെ ഏറ്റവും മട്ടത മുന്നു സഹചാരികൾ.

ഉയർന്ന മല: ഗലീലിയിലെ താബോർ മലതന്നെന്ന ഇതെന്നാണ് പരമ്പരാഗത വിശ്വാസം. ദൈവശാസ്ത്രപരമായി ഈ മല സീനായ്മലയുടെ പുതിയനിയമ പ്രതിരുപ്പമാണ്. സീനായ്മലയിൽവച്ച് ദൈവം മോൾക്കും (പുറ 24,15-18) ഏലിയായ്ക്കും (1 രാജാ 19.8-18) തരെ മഹത്തും വെളിപ്പെടുത്തിയതുപോലെ യേശുശിഷ്യൻമാർക്ക് തരെ ദൈവിക പ്രതാപം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. **രൂപാന്തരപ്പെട്ട്:** ‘മരുമോർഹോമെ’ എന്ന പദത്തിന് ‘രൂപം മാറി’ എന്നാണർഹം. ഉത്മാനത്തിനുശേഷം യേശു സീക്രിക്കാനിരിക്കുന്ന മഹത്തപുർണ്ണമായ രൂപത്തിന്റെ ദൃശ്യമാണിത്.

9.4.5: ഏലിയായും മോശയും: ഈവർ പഴയനിയമത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളെയും നിയമങ്ങളെയും സീനായ്മലയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രതിനിധികരിക്കുന്നു (പുറ 19,16-20; 1 രാജാ 19.2.8-14). മോൾ ഏവിടെ സംസ്കർഖപ്പെട്ടുവെന്ന് ആർക്കുമരിയില്ലാത്തതിനാലും (നിയ 34.5-8) ഏലിയാ അശിരിമത്തിൽ ഏടുക്കപ്പെട്ടതിനാലും (2 രാജാ 2.1-11) ഈവർ മരിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ് യഹൂദ പാരമ്പര്യം. യേശുവാൻ വാദപാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മിശ്രഹായും പുതിയ ഉടനെടിയുടെ മധ്യസ്ഥനുമെന്ന് മോശയും ഏലിയായും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു (ലുക്കാ 24,25-27;

യോഹ 5,39). മുന്നു കുടാരങ്ങൾ: മതതാ 17,4.

9,7: ഒരു മേലം ... ആവരണംപെയ്തു: പഴയനിയമത്തിൽ സമാഗമകൂടാരം മേഖലത്താൽ ആവരണം ചെയ്യ പ്ലെട്ടുമോൾ ജനങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമുാകുന്നുവെന്നാണ് സുചന (പുറ 40,34.35). ജനസലോംദേവാലയത്തിൽ കർത്താവിൻ്റെ തേജസ്സായ മേലം നിറഞ്ഞിരുന്നു (1 രാജാ 8,10).

ഇവരെ ശവിക്കുവിൻ: മോശയെപ്പോലെ മറ്റാരു പ്രവാചകനെ ഉയർത്തുമെന്ന് യാർവ്വേ വാർദ്ധനംചെയ്തിരുന്നു (നിയ 18,15). മോശയെപ്പോലുള്ള പ്രവാചകൾ യേശു തന്നെയാണെന്ന് ഈ വാക്കുകളിലുടെ പിതാവ് വ്യക്തമാക്കുന്നു (യോഹ 6,14; അപ്പ 3,22). മതതാ 17,5.

9,9-13: രൂപാന്തരീകരണവേളയിൽ യേശുവിനോടൊപ്പം ഏലിയായെ ശിഷ്യർ കാണുകയുായി. ഏലിയാ ആദ്യം വരണമെന്ന് പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ (മലാ 4,5.6) യേശുവിനോടൊപ്പം ഏലിയായെ ദർശിച്ച ശിഷ്യരാർ അബ്ദരന്ത് സാഭാവികം. സ്നാപകയോഹനാൻ ഏലിയാതന്നെന്നാണ് ശിഷ്യരാർക്ക് യേശു വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു. സ്നാപകതന്നെപ്പോലെ താനും പീഡകൾ സഹിക്കുകയും നിറന്നെങ്ങൾ ഏല്ലക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും യേശു പറയുന്നു. മർക്കോ 6,14-29.

9,10: മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉളിർക്കുക: പുതിയനിയമ കാലാല്പദ്ധത്തിലെ യഹൂദരുടെയിടയിൽ പൊതു ഉത്ഥാന തെക്കുവിച്ചുള്ള വിശാസം വ്യാപകമായിരുന്നു (ബാനി 12,2; യോഹ 11,23-25; അപ്പ 24,15). സദുക്കായർ മാത്രമേ ഇൽ പ്രകടമായി എതിർത്തിരുന്നുള്ള (12,18). യേശു തന്റെ ഉത്ഥാനതെക്കുറിച്ചു പറയുമോൾ ശിഷ്യരാർ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാകുകയാണ്; കാരണം, മരിച്ച് ഉത്ഥാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു മിശ്രഭായക്കുറിച്ച് അവർക്ക് സകല്പിക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല (8,31-33).

9,11: ഏലിയാ ആദ്യം വരേ താൻ: ഏലിയാ വീം വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ മലാ 4,5-ലെ പ്രവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചതിലുള്ളതാണ്. ‘കർത്താവിൻ്റെ ദിന’ത്തിനുവേണ്ടി ഇസ്രായേലിനെ രൂക്കാൻ ദൈവം അയയ്ക്കുന്ന ഏലിയായുടെ ദിനത്യം കുടുംബവബന്ധങ്ങളും (മലാ 4,6) ഇസ്രായേലിൻ്റെ പത്രു ഗോത്രങ്ങളും (പ്രഭാ 48,10) പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. യേശുവിൻ്റെ മുൻഗാമിയെന്ന നിലയിലുള്ള ഈ പ്രവാചകദാത്യം സ്നാപകയോഹനാനാണ് നിരവേറ്റുന്നത് (9,13). സ്നാപകൾ പഴയനിയമ പ്രതിരുപ്പമാണ് ഏലിയാ. (മർക്കോ 1,6).

9,13: എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നപോലെതന്നെ: ആഹാബ് രാജാവും പത്തി ജിസബെലും ഏലിയാപ്രവാചക നെതിരെ തിരിഞ്ഞെത്തുപോലെ (1 രാജാ 19,1-3), ഹേരോദേസ് അതിപ്പാസും ഹേരോദിയായും യോഹാനാന്തിരെ തിരിയുകയും അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (6,27).

പിശാചു ബാധിച്ച ബാലനു സൗഖ്യം (9,14-29)

9,14-29: രോഗം സുവപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതിരുന്ന ശിഷ്യരാർടു ദൈവത്തിലുള്ള വിശാസക്കുവിവു യേശു വെളിപ്പെട്ടുത്തുന്നു (19). യേശുവിൻ്റെ നാമത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുമോശും ബോധപൂർവ്വം ദൈവത്തിൽ വിശാസിച്ച് ആശയിക്കുക ആവശ്യമാണെന്ന് അവിടുന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

9,18: അപസ്ഥാനത്തോട് സാമ്യമുള്ളവയാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ (9,18). പിശാചു ബാധ രോഗത്തിലുംടെയും ഭയാനകമായ ചേഷ്ടകളിലുംടെയും സ്വയം മുൻവേല്പിക്കുന്നതിലുംടെയും (മതതാ 8,16; മർക്കോ 1,26; 5,2-5) പ്രകടമാകുമെന്നത് അക്കാലങ്ങളിലെ വിശാസമായിരുന്നു.

9,22: എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ: ശിഷ്യരുടെ പരാജയം കൂട്ടിയുടെ പിതാവിൻ്റെ വിശാസം ക്ഷയിപ്പിച്ചുവെന്നു സുചിപ്പിക്കുന്നതാണ് യേശുവിനോടുള്ള ഈ അഭ്യർമ്മന.

9,23: വിശാസിക്കുന്നവർ: യേശുവിൻ്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് നിർബന്ധയകമാണ് വിശാസം. അവിശാസം പരിഹരിക്കണമെയെന്നത് ശക്തമായ വിശാസപ്രകരണം തന്നെയാണ്. എല്ലാക്കാരുംജും സാധിക്കും: സർവ്വക്കതനായ ദൈവത്തിന് എല്ലാം സാധ്യമാണ്. പക്ഷേ, വിശാസത്തോടും പ്രാർമ്മനയോടുംകൂടെ അതിനായി ആശ്രയിക്കണം (9,29; ജീര 32,17; ലൂക്കാ 1,37).

9,24: “കൂട്ടിയുടെ പിതാവ് കല്ലീരോഴുക്കിക്കുവെം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു” എന്നു ചില പ്രാചീന കൈയെഴുപ്പികളിൽ കാണുന്നു.

9,29: പ്രാർമ്മനകൊല്ലാതെ: “പ്രാർമ്മനയും ഉപവാസവും കൊല്ലാതെ” എന്നു ചില പ്രാചീന കൈയെഴുതുതുപ്പികളിൽ കാണുന്നു.

ശിഷ്യത്വം (9,42-50)

9,42: ഇടർച്ചവരുത്തുന്നവൻ: ‘സകാൻഡലോൾ’ എന്ന ശ്രീക്കുപദത്തിന്റെ മൂലാർമ്മം ‘തടിവീഴാൻ ഇടവരുത്തുക’ എന്നതാണ്. വിശാസം നഷ്ടപ്പെടാൻ ഇടവരുത്തുക എന്നതാണ് ഇവിടെ അർമ്മമാക്കുന്നത്. ചെറിയ വർഷയിൽ ശിഷ്യരെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (മത്താ 18,10-14; 25,40-45).

9,43: നരകം: ‘ഗഹന’ എന്നതാണ് ഹീബ്രോഷയിലെ പദം. ജറുസലേമിനു തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ഹിന്ദോം താഴ്വരയിൽ മൊളൈക്കുഡേവൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ബലിയർപ്പിച്ചിരുന്ന ബലിപീം (cf. ജരു 7,31; 19,5.6; 32,35) ജോസിയാ രാജാവ് തകർത്ത്, മാലിന്യം കത്തിക്കുന്ന സ്ഥലമാക്കി. തീ ഓരക്കല്ലും കെടാത്തതും പുഴുക്കൾ ചാകാത്തതുമായ സ്ഥലമായി (2 രാജാ 23,10) ഹിന്ദോം താഴ്വര മാരി. (മത്താ 5,22).

9,48: ഈ വാക്കും ഏഴും 66,24-ൽ ആവർത്തനമാണ്.

9,49: ചില കൈക്കെയുത്തുപ്രതികളിൽ “എല്ലാ ബലിയുടെയും ഉപുക്കെട്ട് ഉറ കുടപ്പെട്ടും” എന്നു ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ശുശ്വരിക്കരണത്തിനും കേടുവരാതെ സുക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുന്നതിനും ഉപ്പ് ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് ലേവു 21,13 സൃച്ചിപ്പിക്കുന്നു. അശിയാൽ ഉറകുടപ്പെട്ടും: ഈ പ്രസ്താവന വിശാസികളെ കാത്തിരിക്കുന്ന പരീക്ഷകളെയും പ്രലോഭനങ്ങളെയുംകൂടിച്ചുള്ള സൃച്ചപനയാകാനാണ് സാധ്യത. 9,42-48-ൽ വെളിച്ചതിൽ, ഈ ഭാഗം പാപത്തെ ഒഴിവാക്കാൻ ആവശ്യമായ വിശുദ്ധിക്കരണത്തെയും സഹനങ്ങളെയും സൃച്ചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അശി നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ പ്രതിബദ്ധതയുടെ സംശ്വഭി പരിശോധിക്കുകയും നമ്മുടെ പുർണ്ണതയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യാനുദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ് (പ്രഭാ 2,5; 1 പത്രാ 1,6.7).

വിവാഹമോചനം (10,1-12)

10,1: യുദയാ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക്: ഗലിലിയിലും ഉത്തരഗലിലിയിലെ വിജാതീയപ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള തന്റെ ശുശ്രാഷ (1,4; 5,1; 7,24; 8,27) അവസാനിപ്പിച്ച് യേശു ദക്ഷിണാടിക്കിലേക്ക്, ജറുസലേമിനഭിമുഖമായി നീങ്ങുന്നു (10,32; ലുക്കാ 9,51). ജോർദാൻ മരുക്കര: പെരെയാ എന്നുകൂടി ഇതു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. വിവാഹമോചനം നേടിയ ഫേറോദേസ് അന്തിപ്പാസിൽ ഭരണാധികാരത്തിൽപ്പെട്ട പ്രദേശമാണ് പെരെയാ.

10,2: അവരെ പരീക്ഷിച്ചുകെർ: യേശുവിനെ ഇല്ലായ്മചെയ്യാനുള്ള തന്റെങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഫർണ്റേയർ അവിടത്തെക്കുവേറി ഒരുക്കുന്ന കെണ്ണി (3,6). വിവാഹമോചനത്തിൽ നിയമസാധ്യത യേശു തളളിപ്പിരുതു മെന്നും അപ്രകാരം അവിടന്ന് ഭരണകർത്താവായ ഫേറോദേസ് അന്തിപ്പാസിൽയും അവരെ അവിഹിത ഭാര്യ ഫേറോദിയായുടെയുടെയും ഫ്രോധിക്കുമ്പോൾ ഇരയാകുമെന്നും അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

10,4: മോചനപ്രത്യാഹരിക്കൽ: പഴയ ഉടനെടിപ്രകാരം ഇസ്രായേൽക്കാർക്ക് വിവാഹബന്ധം വേർപ്പെടുത്താൻ മോൾ നല്കിയ അനുവാദം (നിയ 24,1-4) അവരുടെ ഭാർബല്യത്തെ കണക്കിലെടുത്ത് രൂപംകൊടുത്ത ഒരു താത്കാലിക നിയമമായിരുന്നു (10,5). മോൾ നല്കിയ വിവാഹമോചനാനുമതി പിന്നവലിച്ചുകെട്ട് യേശു ഏകദായോ ഭർത്തുതം (10,6-9) പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നു. മോൾ അനുവദിച്ചിട്ടും: നിയമാവർത്തനത്തിൽ ദൈവം ഇസ്രായേൽക്കാർക്കു നല്കുന്ന വിവിധ നിയമ ഇളവുകളിലോന്നാണ് വിവാഹമോചനം. പഞ്ചഗമം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ സീനായ്മലയിൽവച്ച് മുദ്രചെയ്യപ്പെട്ട ലേവായ ഉടനെടിയും (പുറ 19-24; ലേവു 27,34) നാല്പതു സംബത്സരങ്ങൾക്കുണ്ടോ മോവാബ് സമതലത്തിൽവച്ച് മുദ്രചെയ്യപ്പെട്ട നിയമാവർത്തന ഉടനെടിയും (നിയ 1,1-5; 29,1) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ തിരിച്ചിറിയാൻ കഴിയും. മോശയുടെ ആദ്യത്തെ നിയമസം ഹിതയിലുൾപ്പെടാത്തതും നിയമാവർത്തനത്തിൽമാത്രം കാണുന്നതുമായ പല നിയമങ്ങളുമുണ്ട്. ഭക്താദ്യാം സങ്കേളിലൂം ഒരേയൊരു ദേവാലയത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ടു (നിയ 12,11). വംശഹത്യാപരമായ യുദ്ധങ്ങൾ ഇദംപരമമായി അനുവദനീയമായിത്തീർന്നു (നിയ 12,15-24). കൂപാസനത്തിനുമുമ്പിൽ ബലിയായർപ്പിക്കുപ്പെട്ടിരുന്ന മുഗ്രങ്ങളെ അശുഭമായ ചുറ്റുപാടുകളിൽ കൊഞ്ചോയി അറിവുചെയ്യുന്നത് അനുവദനീയമായി (നിയ 12,15-24). കടങ്കോടുത്ത പണ്ണത്തിന് പലിശ ഇടനാടക്കിക്കൊണ്ടാണ് അനുമതിയും (നിയ 15,3; 23,20) വിവാഹമോചനത്തിന് ഇളവും ലഭിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള നിയമങ്ങൾ സൃച്ചിപ്പിക്കുന്നത് നിലവാരത്തകർച്ചയുംരുന്ന ഇസ്രായേലിനുവെം ഉടനെടി വിശാസിത്തയുടെ മാനദണ്ഡങ്ങളെ ലാല്ലുകരിച്ച് ക്രമീകരിച്ച ചടങ്ങളായിരുന്നു നിയമാവർത്തനത്തിലുള്ളത് എന്നാണ് (എസെ 20,25). ഗൗരവതരമായ തിനകൾ ഒഴിവാക്കാനായി ലഘുവായ തിരുക്കൾ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്ന താത്കാലികമായ നിയമങ്ങളായിരുന്നു അവ. വിവാഹവും വിവാഹമോചനവും (മത്താ 19,9).

10,6: ആരംഭം മുതലേ: വിവാഹത്തിൽയും അതിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമങ്ങളുടെയും ഭാതാവ് ദൈവം മാത്രമാണ്.

10,11.12: മർക്കോസിൽ വിവരണത്തിൽ വിവാഹമോചനത്തെക്കുറിച്ച് ഭാര്യമാർക്കും ഭർത്താക്കന്നാർക്കും ഒരു

പോലെ മുന്നറയിപ്പ് നൽകുന്നു. യഹുദൻിയമമനുസരിച്ച് വിവാഹമോചനം നടത്താനുള്ള അവകാശം ഭർത്താക്കരാർക്കു മാത്രമായിരുന്നപ്പോൾ, രോമൻ നിയമമനുസരിച്ച് സ്ത്രീകൾക്കും അവകാശമുായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് റോമിലെ വിജാതീയക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മർക്കോസ് 12-ാം വാക്കുവും എഴുതിയത്. ഈവിടെയുള്ള താക്കിൽ ഹോറോഡേസിന്റെയും ഹോറോഡിയായുടെയും കുപ്രസിദ്ധമായ വിവാഹത്തെ ഓർമ്മപൂട്ടുതും നും. (മത്താ 14,4; 19,9).

ബർത്തിമേയുസിന് കാഴ്ച 10,46-52

10,46-52: ബർത്തിമേയുസിന് കാഴ്ച കൊടുക്കുന്നത് മർക്കോസിന്റെ വിവരങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ അവസാന രോഗശാനിയും ജീവസലേമിനു പുറത്തുള്ള യേശുവിന്റെ പരസ്യശുശ്രാഷയുടെ പരിസമാപ്തിയുമാണ്. ശിഷ്യത്വത്തെക്കരിച്ചുള്ള മനോഹരമായ വിവരങ്ങം കൂടിയാണിൽ. അധികാരി സുവഖ്യപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവങ്ങൾ ശിഷ്യരുടെ പരിശീലനത്തിന്റെ ആരംഭവും (8,22-26) സമാപനവും (10,46-52) കുറിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ ഈ അഞ്ഞുതങ്ങളിൽ ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രമേയം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു. മത്താ 9,27-31; 20,29-34.

10,46: ജീവീക്കോ: ജീവസലേമിൽനിന്ന് ഇരുപത്തിനാലു കി.മീ. വടക്കു കിഴക്കായി, ചാവുകടലിൽനിന്നും എടുക്കി.മീ. പടിഞ്ഞാർ ജോർദാൻ താഴ്വരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

10,47: ദാവീഡിന്റെ പുത്രൻ: ദാവീഡിന്റെ പിന്തലമുറക്കാരനും അവരെ സിംഹാസനത്തിന്റെ നിയമപരമായ അവകാശിയുമായി വരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മിശ്രഹാ (എശ 9,7; എസ 34,23.24). യേശുവിനെ ആദ്യമായാണ് ഒരാൾ പരസ്യമായി ‘ദാവീഡിന്റെ പുത്രാ’ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ജനക്കൂട്ടം ‘നസറായൻ’ എന്നു മാത്രമാണ് യേശുവിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ബർത്തിമേയുസ് കുടുതൽ മെച്ചമായി യേശുവിനെ മനസിലാക്കി എന്നർമ്മം.

ജീവസലേം പ്രവേശനം (11,1-11)

11,1-11: ജീവസലേമിലേക്കു പ്രവേശനത്തിനായി ഒരുക്കം നടത്താൻ യേശു മുൻകൈക്കയടക്കുന്നതും (1-6) തുടർന്ന് യേശുവിനെ ആരവങ്ങളോടെ ദേവാലയത്തിലേക്ക് എതിരേല്ക്കുന്നതും മർക്കോസ് വിവരിക്കുന്നു (7-11).

11,1: ബേത്ത്‌ഹഗ: അത്തികളുടെ ഭവനം എന്നർമ്മം വരുന്ന ഫോബായ പദം. ഈ സ്ഥലം ബന്ധാനിയായുടെ അടുത്തായിരുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെട്ടുന്നു. ജീവസലേമിന് മുന്നു കി.മീ. കിഴക്കുഭാഗത്തായാണ് ബന്ധാനിയാ (യോഹ 11,18). മത്താ 21,1. **ഒലിവുമല:** സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് 2600 അടി ഉയരത്തിൽ ജീവസലേമിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള മല. ഈ മലയിൽ പടിഞ്ഞാറേ ചരിവ് ദേവാലയത്തിന്തിലിമുഖമാണ് (13,3). കിദ്രോൺ താഴ്വര ഈ മലയെ ജീവസലേംനഗരത്തിൽനിന്നു വേർത്തിക്കുന്നു.

11,7: കഴുതക്കുടി: സബ് 9,9-ലെ മെസിയാനിക പ്രവചനത്തെ ഓർമ്മപ്പിക്കുന്നു. സൈനികാക്രമണത്തിനെന്ന പോലെ പടക്കുതിരയുടെ പുറത്തല്ല, മരിച്ച്, സമാധാനപരമായി ഇസ്രായേലിലേക്ക് എഴുന്നള്ളുന്ന രാജാവിനെപ്പോലെ കഴുതക്കുടിയുടെ പുറത്താണ് (സബ് 9,10) യേശു വരുന്നത്. ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി അഭിഷേകംചെയ്യപ്പെടാൻ സോളമൻ ജീവസലേമിലേക്കു രാജകീയമായി പ്രവേശിച്ചതിനെയും ഈ അനുസ്മർപ്പിക്കുന്നു (1 രാജാ 1,32-40). ആരും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കഴുതക്കുടിയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതും യേശുവിന്റെ രാജത്തതിന്റെയും ദൈവികതയുടെയും സുചനയാണ് (സംഖ്യ 19,2; നിയ 21,3; 2 സാമു 6,3). മത്താ 21,1-11.

11,8-10: രാജകീയപ്രവേശന വിവരങ്ങളിൽ ജീവസലേമിലേക്ക് പെസഹാത്തിരുന്നാളിനു പോകുന്ന തീർത്ഥമാടകൾ ഉരുവിട്ടിരുന്ന 118-ാം സക്കീർത്തനത്തിന്റെ സുചനകളും. പച്ചിലക്കൊമ്പുകൾ സക്കീ 118,27-ലെ മരച്ചില്ലക്കേള്ക്കിയുള്ള പ്രദക്ഷിണത്തെ ഓർമ്മപ്പിക്കുന്നു. ‘തനങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ’ എന്നർമ്മമുള്ള ‘ഹോസാന്’ ആർപ്പുവിളി സക്കീ 118,25-ൽനിന്നും ‘കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിതരാം’ എന്നത് സക്കീ 118,26-ൽനിന്നും എടുത്തതാണ്. പിന്നീട് ദേവാലയത്തിൽവച്ച് യേശു 118-ാം സക്കീർത്തനം വ്യാവ്യാനം ചെയ്യുമുണ്ട് (12,10.11).

11,8: വസ്ത്രങ്ങൾ വിരിച്ചു: കിരീടംചുടുന്ന നവരാജാക്കന്മാരോടുള്ള ആദരസൃഷ്ടകമായി ചെയ്യുന്ന പ്രതീകം തമകമായ പ്രവൃത്തിയാണിൽ (2 രാജാ 9,13).

അത്തിവ്യക്ഷം (11,12-14)

അത്തിവ്യക്ഷതെ ശപിക്കുന്നതിനും (11,12-14) അത്തിവ്യക്ഷം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും (11,20-25) ഇടയ്ക്ക് ദേവാലയം ശുശ്രീകരിക്കുന്നതു വിവരിക്കുന്നു (11,15-19). മിശ്രഹായെ തള്ളിക്കള്ളിത്തെ ഇസ്രായേലിനെ ദൈവം ത്യജിക്കുന്നതിന്റെയും അവരുടെ ദേവാലയം നശിക്കുന്നതിന്റെയും പ്രതീകമാണ് അത്തിവ്യക്ഷതെ ശപിക്കു

നീതും അത് ഉണ്ടെന്നതും.

11,13: അത്തിമരം: ഇസായേലിനെ സുചിപ്പിക്കാൻ പരമവാഗതമായി പ്രവാചകരാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രതീകം (ജരു 8,13; ജോയേ 1,7; ഹോസി 9,10). യൈശു അത്തിമരത്തിൽ പഴങ്ങൾ അനേപ്പിക്കുന്നത് പ്രവാചകരാർട്ടെ പ്രതീകാത്മകമായ പ്രവൃത്തിക്കു സമാനമാണ്. യൈശുവിന്റെ പ്രവോധനങ്ങൾക്കു ചെവികൊടുക്കാതെ ഇസായേലാണ് പഴങ്ങളില്ലാത്ത അത്തിമരം (എശ് 34,4; ഹോസി 2,14,15; ലൂക്കാ 13,6-9). (മത്താ 21,19).

ദേവാലയ ശുഖിക്കരണം 11,15-19

11,15: പുറത്താക്കാൻ തുടങ്ങി: ജരുസലേം ദേവാലയത്തിൽ ആരാധിക്കാനായി വന്നിരുന്ന പെസഹാതീർമ്മാടകരെ ദേവാലയാക്കണ്ടതിൽ മുഗങ്ങളെ വിറ്റിരുന്ന കച്ചവടക്കാർ സാമ്പത്തികമായി ചുണ്ടം ചെയ്തിരുന്നു. യൈശു കച്ചവടക്കാരുടെ മേശകളും ഇരിപ്പിടങ്ങളും തട്ടിമരിച്ചിട്ടുന്ത്, എ.ഡി. 70-ൽ ജരുസലേം ദേവാലയം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ മുന്നവത്രണമാണ്. പല പഴയനിയമസൂചനകളും ഇവിടെയു്: 1. ദേവാലയവും അതിന്റെ പുരോഹിതരെയും ശുഖികൾക്കുന്നതിനായി താൻ ആഗതനാകുമെന്ന് കർത്താവ് മലാക്കി പ്രവാചകനിലുടെ അരുൾചെയ്യുന്നു (മലാ 3,1-4); 2. വിശുദ്ധമനിരത്തിലെ ബലികളും കാഴ്ചകളും ഇല്ലാതാകുന്നതിനെപ്പറ്റി ഭാനിയേൽ പ്രവചിക്കുന്നു (ഭാനി 9,26,27); 3. ദേവാലയത്തിൽ ഒരു വ്യാപാരിയും ഉായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് സവരിയ പ്രവചിക്കുന്നു (സബ് 14,21; 13,2). **നാബന്ധമാറ്റക്കാർ:** പ്രായപുർത്തിയായ എല്ലാ ധഹൂദരും അരഞ്ഞകരെ ദേവാലയനികുതിയായി നല്കാൻ കടപ്പെട്ടിരുന്നു (പുറ 30,13-16). ടയിറിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന നാബന്ധങ്ങളാണ് അക്കാലത്ത് നികുതിയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്.

11,16: മർക്കോസിൽ മാത്രം കാണുന്ന വാക്യമാണിൽ. ‘സേനോസ്’ എന്നത് ‘പാത്രങ്ങൾ’ എന്നോ ‘എന്തുകിലും’ എന്നോ പരിഭാഷപ്പെടുത്താമെന്നതിനാൽ, ദേവാലയത്തിലുടെ ‘ഓന്നു’ കൊടുപോകാൻ അനുവദിച്ചില്ലെന്നും ഇവിടെ അർമ്മമാക്കാം. മലയ്ത്തിൽ, ദേവാലയത്തിലെ ബലിയർപ്പണംതന്നെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന നിരോധനമാണിൽ.

11,17: പ്രാർമ്മനാലയം: ദേവാലയത്തിൽ വിജാതീയ തീർമ്മാടകർക്കുള്ള പുറത്തെ അക്കണമാണ് കച്ചവടസ്ഥലമായി മാറ്റിയിരുന്നത്. ആരാധനയ്ക്കായി കർത്താവ് വിജാതീയരെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമെന്ന ഏഴുള്ളായുടെ പ്രവച്ചനത്തോടുള്ള (എശ് 56,7) പരസ്യമായ നിന്നെന്നും ഇവിടെയുള്ള കച്ചവടം. **കവർച്ചക്കാരുടെ ശുഹാ:** അനു തപികാതിരുന്ന ജരുസലേമിനുമേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധിയെക്കുറിച്ച് ജനറമിയാ ദേവാലയത്തിൽവച്ചുനടത്തിയ പ്രവചനത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി (ജരു 7,11).

വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തി 11,20-26

11,20.21: അത്തിമരം ഉണ്ടെന്നത് ദേവാലയനാശത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. സമുലം ഉണ്ടെന്നെന്നത് സമ്പൂർണ്ണനാശത്തെ കാണിക്കുന്നു.

11,23: മലയോട്: ‘മലയെ മാറ്റുക’ എന്നതിന് അസാധ്യമായതു ചെയ്യുക എന്നർഹമു്. ഇവിടെ മല ജരുസലേം ദേവാലയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സിയോൺമലയാണ്. തകർക്കാനാകാത്ത ദേവാലയം ഇളക്കാനാകാത്ത മലയോടുകൂടി കഡലിൽ പതിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞ് ദേവാലയനാശം അക്കൽക്കൂടി പ്രവ്യാപിക്കുന്നു. തകർക്കുപോയ ജരുസലേം ദേവാലയം സെറുബാബേൽ പുനർന്നിർമ്മിക്കുന്നതായ സവരിയാപ്രവാചകരിൽ ദർശനവും (സബ് 4,7) ഇവിടെ സുചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുാകാം. സെറുബാബേലിന്, ദേവാലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ്, മാർഗ്ഗതക്സം സുഷ്ടിച്ചുകൊടുവാൻ ദൈവത്തിനുനിന്നുന്ന ഒരു മല നീക്കം ചെയ്യേതായി വന്നു.

മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ കൃഷിക്കാർ 12,1-12

12,1-12: രക്ഷകനെ സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന ഇസായേലിനെന്തിരായ ഉപമയാണിൽ. മുന്തിരിത്തോട്ടം ഇസായേലിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു (എശ് 5,1-7). ധഹൂദപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് (cf. എശ് 5,1.2), ശേഘുരം ജരുസലേം ദേവാലയമാണ്. മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ കൃഷിക്കാർ ഇസായേലിലെ മതനേതാക്കളും തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ദൈവവുമാണ്. ഭൂത്യൂന്നാർ ദൈവം അയയ്ക്കുന്ന ദുതരും പ്രവാചകരും പ്രിയപുത്രരും യൈശുവുമാണ് (1,11; 9,7; മത്താ 3,17; 17,5; ലൂക്കാ 3,22; 9,35). അനുതാപത്തിലേക്ക് ഇസായേലിൽജനത്തെ നയിക്കാൻ ദൈവം നിരത്രം നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ ഇവിടെ സുചിപ്പിക്കുന്നു (ജരു 3,11-14; എന്നെ 16,59-63; ഹോസി 2,2). മുന്തിരിത്തോട്ടം ‘വേരെ ആളുകളെ’ എല്ലപ്പിക്കുമെന്നു പറയുന്നത് പുതിയ ഇസായേലിനെ സുചിപ്പിക്കാണ്.

12,10.11: പെസഹാതീരുന്ന ആശോശപ്പിക്കാൻ ജരുസലേമിലേക്കു വന്നിരുന്ന തീർമ്മാടകർ ഉരുവിട്ടിരുന്ന സക്കി 118-ലെ ഒരു ഉഖരണിയാണിൽ (സക്കി 118,22,23). **കാല്പ്പം:** സക്കിരിതനങ്ങളിൽ ഇത് ഇസായേലാണ്. മറ്റു രാജ്യങ്ങളാൽ തോല്പിക്കപ്പെടുകയും തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയുംചെയ്ത ഇസായേലിന് ജനതകളുടെ മധ്യ

അതിൽ ദൈവം നല്കാനിരിക്കുന്ന മഹത്തുത്തെതക്കുറിച്ചാണ് സക്രീംതകൾ പാടുന്നത്. മർക്കോസിൽ ഈത് യേശുവിനെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. **കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്:** കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തി യേശുവിന്റെ ദൈവിക ഭാത്യമാണു സുചിപ്പിക്കുന്നത്.

സീസറിനു നികുതി 12,13-17

12,13: മരിസേയരെയും ഹോദ്യരെയും: പുതിയനിയമ കാലത്ത് പലന്തിനായിൽ പരസ്പര ശത്രുത യോടെ നിലനിന്നിരുന്ന രു കക്ഷികൾ. തങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ വീക്ഷണങ്ങളിൽ അവർ വിഭിന്നത പൂലർത്തി യിരുന്നെങ്കിലും, യേശുവിനോടുള്ള ശത്രുതയിൽ അവർ ഒന്നിച്ചുനിന്നു (3,6). മരിസേയർ രോമൻഭരണ തെയ്യും പലന്തിനായിലെ രോമൻഭാഗ്യിനിവേശത്തെയ്യും എതിർത്തപ്പേശർ ഹോദ്യർ ഹോദോന്നേൻ രാജ പരബരയിലുടെ ഇസ്രായേലിന്റെമേലുള്ള രോമൻ ഭരണത്തോട് അനുഭാവപൂർണ്ണമായ സമീപനമായിരുന്നു സീകരിച്ചിരുന്നത്. അവനെ വാക്കിൽ കുടുക്കാണ്: യേശു നികുതിപിരിവിനെ അംഗീകരിച്ചാൽ, രോമൻ ഭരണത്തെ എതിർക്കുന്ന ധനുദ്രവുടെയിടയിൽ അവിടത്തെ സീക്കാര്യത നഷ്ടമാകും; അതിനെ എതിർത്താ ലോ, ഭരണവിരുദ്ധവികാരം ഇളക്കിവിട്ടിന്റെ പേരിൽ രോമൻ ഗവർണ്ണറുടെ മുമ്പിൽ അവിടത്തെമേൽ കൂറ്റമാ രോപിക്കപ്പെടും.

12,14: ഇവിടെ യേശുവിനു മുഖസ്തുതി പാടുന്നത് യേശുവിനെക്കും സീസറിനെതിരെ സംസാരിപ്പിക്കാനായിരുന്നു. യുദ്ധാപദ്ധതി എ.ഡി. 6-ൽ രോമൻ പ്രവിശ്യയായി മാറിയതുമുതൽ ധനുദ്രർ എല്ലാ വർഷവും രോമൻ ചക്രവർത്തിക്ക് നികുതി കൊടുക്കണമായിരുന്നു.

12,16: ഇപ്പുവും: ചെറിയ വെള്ളി ദനാറയാണ് നികുതി നല്കുന്നതിനു രോമാസാമാജ്യം അംഗീകരിച്ചിരുന്ന നാണയം. അതിന്റെ ഒരു വശത്ത് ചക്രവർത്തിയുടെ പുഷ്പകിരീംചുടിയ തലയും മറുവശത്ത് സമാധാനദേവതയുടെ രൂപവുമാണ് ഉായിരുന്നത്. നികുതികൊടുക്കേ നാണയത്തിൽ സീസറിന്റെ ‘രൂപം’ മുദ്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ സീസറിനു സന്തമായത് സീസറിനുതന്നെ കൊടുക്കണം. എന്നാൽ, ദൈവത്തിന്റെ ശ്രായയിൽ സുഷ്ടിക്കപ്പെട്ട (ഉത്പ 1,27) മനുഷ്യരെല്ലാം ദൈവത്തിനുള്ളതാണ്. (മതതാ 22,21).

12,17: സീസറിനെയും ദൈവത്തെയും വേർത്തിരിക്കുന്നതുവഴി സീസർ ദൈവമല്ല എന്നു യേശു പ്രവൃത്തിക്കുന്നു. സീസറിനെ ദൈവമായി കാണണമെന്ന ഉത്തരവുകൾ നേരിടേം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മർക്കോസ് നല്കുന്ന വ്യക്തമായ മാർഗനിർദ്ദേശം ഇവിടെ കാണാം.

സുപ്രധാന നിയമങ്ങൾ 12,28-34

12,28-34: പഴയനിയമത്തിന്റെ പ്രഭോധനങ്ങൾമുഴുവനും യേശു രു പ്രമാണങ്ങളിലേക്കു സംഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിൽ ഒന്നാമതേതായ നിയ 6,4-5-ലെ ‘ശ്ശമാ’ (‘കേൾക്കുക’ എന്നർമ്മം) സർവ്വപ്രഭുത്വത്തിന്റെയും നാമ നായ ഏകദൈവത്തിലുള്ള തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തതുപമായിട്ടാണ് ഇസ്രായേൽക്കാർ കിരുന്നത്. രാമതേതത് ലേവ്യ 19,18-ൽ നിന്നെടുത്തതാണ്. മോശയുടെ നിയമങ്ങളെല്ലാം ഈ രു കല്പനകളിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്നു (പുറ 20,2-17; നിയ 5,6-21). കർത്താവിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട നിയമങ്ങളെ യേശു രു നിയമങ്ങളിലേക്ക് സംക്ഷേപിക്കുന്നത് പത്തു കല്പനകൾ രു കല്പപലകകളിൽ എഴുതപ്പെടുന്നതിൽ മുൻനിഴലിക്കുന്നു (പുറ 34,1). മതതാ 22,39.

12,28: മോശയുടെ നിയമത്തിൽ 613 നിയമങ്ങൾ ഉള്ളതായി റബ്ബിമാർ പരിപ്പിച്ചിരുന്നു - ഓരോ ദിവസവും പ്രതിനിധികരിച്ച് ചെയ്യേ 365 കാര്യങ്ങളും അരുതാത്ത 248 കാര്യങ്ങളും. ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യക്രമത്തെക്കുറിച്ച് റബ്ബിമാർക്കിടയിൽ തർക്കങ്ങളുായിരുന്നു.

12,33: ദൈവബലികളെയും ധാരഘാഞ്ചയുകാൾ: ദൈവം നല്കുന്ന ധാർമ്മികനിയമങ്ങൾ ദേവാലയത്തിലെ ബലിനിയമങ്ങളുടെക്കാൾ ദ്രോഷ്ഠംമാണ് (1 സാമു 15,22; യുദി 16,16; സകീ 40, 6-8; ഹോസി 6,6; മിക്കാ 6,6-8).

ദേവാലയ നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിപ്പിക്കലുകൾ 13,1-37

13,1-37: ഒലിവുമലയിലെ പ്രഭാഷണം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ഈ ഭാഗത്ത് യേശു ജീവസലേമിന്റെയും ദേവാലയത്തിന്റെയും ആസന്നമായ തകർച്ചയെക്കുറിച്ച് പരിപ്പിക്കുന്നു. വരാൻപോകുന്ന ഈ മഹാദുരന്തങ്ങളെല്ലാം തന്നിൽ പുർത്തീകരിക്കുന്ന മിശ്രഹായുടെ മഹത്തുപൂർണ്ണമായ ആഗമനത്തിന്റെ മുന്നോടിയും ദേവാലയക്കേ ദ്രോകൂതമായ വ്യവസ്ഥാപിത മതാചാരങ്ങൾ കാലപരാബന്നപ്പെടുന്നതിന്റെ സുചനയുമായി കാണാം. റിഷ്യരും സഭയും അഭിമുഖീകരിക്കാൻ പോകുന്ന മതമർദ്ദനം നേരിടാനുള്ള മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഈ വചനഭാഗത്തുള്ളത്. (മതതാ 24,1-25,46).

13,1: ദേവാലയത്തിൽനിന്ന്: ചുറ്റുമതിലുകളോടുകൂടിയ ജീവസലേംദേവാലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണം തുടങ്ങു

നുത്ത് മഹാനായ ഹോറോദേസ് രാജാവിൻ്റെ കാലത്താണ് (ബി.സി. 20). എ.ഡി. 70-ൽ റോമാക്കാർ ജരു സലോംദേവാലയം തീവച്ചുനശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏഴ് വർഷം മുമ്പുമാത്രമാണ് ദേവാലയനിർമ്മാണം പൂർത്തിയായത് (മത്താ 24,1.2). **എത്ര വലിയ കല്ലുകൾ:** ദേവാലയത്തിനായി ഉപയോഗിച്ച മാർബിൾ ശിലകളിലധികവും 40 അടിയോളം ഉയരവും 100 ടൺനുകുത്ത് ഭാരവുമുള്ളവയുമായിരുന്നു. വിശ്വാലമായ അതിന്റെ അകത്തളം 1,70,000 ചതുരശ്രഅടി വിസ്താരമുള്ളതും ഒലിവുമലയ്ക്ക് അഭിമുഖമായ അതിന്റെ കിഴക്കേ ഭിത്തി 300 അടി ഉയരമുള്ളതുമായിരുന്നു. ഒരു തരത്തിലും തകർക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു കോട്ടയായി അവർ അതിനെ കിരുന്നു.

13,2 കല്ലിമേൽ കല്ലു ശ്രേഷ്ഠകാരതെ: റോമൻ ജനറലായ ടെട്ടസ് എ.ഡി. 70-ൽ ജരുസലോം പിടിച്ചടക്കി ദേവാലയം നിലംപരിശാക്രി. പത്തുലക്ഷത്തിലധികം യഹുദർ ആ ദുരന്തത്തിൽ മരണമടങ്ങു. സോളംൻ നിർമ്മിച്ച ദേവാലയം ബാബിലോണിയാക്കാരാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് (ബി.സി. 586-ൽ) പഴയനിയമ പ്രവാചകരാർ പ്രവചിക്കുന്നതിനു (ജരു 26,6; മിക്കാ 3,12) സമാനമാണ് ജരുസലോം ദേവാലയത്തിന്റെ പതനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുവിൻ്റെ ഈ പ്രവചനവും.

13,6: പലരും എൻ്റെ നാമത്തിൽ വരും: അപ്പ് 5,35-39-ലും മറ്റേനേക്കും ബൈബിളേതര ശ്രമങ്ങളിലും കാണുന്നപ്രകാരം എ.ഡി. ഓന്നും രൂം നൃറ്റാകളിൽ ഇസ്രായേലിൽ അനേകം സ്വയംപ്രവൃഥിത മിൻഡി ഹാമാർ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു.

13,9: ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടും: ‘പാരദീദാമി’ (13,9.11.12) എന്ന പദം യേശുവിനെ മരണത്തിന് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു സുചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പദം ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നതുവഴി വ്യക്തിപരമായ സഹനം യേശു വിൻ്റെ പീഡാസഹനത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

13,10: എല്ലാ ജനതകളോടും: ആദിമസഭയിലെ പ്രേഷിതർ റോമാസാമാജ്ഞത്തിലും ക്രമേണ ലോകമെങ്ങും സുവിശേഷം പ്രഭോലാപ്പിച്ചിരുന്നു. എ.ഡി. 70-ൽ ജരുസലോം തകർക്കപ്പെടുന്നതുമുമ്പ് ഓന്നാം നൃറ്റിന്റെ പകുതിയോടെതന്നെ റോമാസാമാജ്ഞം മുഴുവനുംതന്നെ സുവിശേഷം പ്രചരിച്ചിരുന്നു.

13,14: വിനാശത്തിന്റെ മേച്ചത്: ഇത് ബി.സി. 167-ൽ ശ്രീക്കു ദേവനായ സീയുസിൻ്റെ ഒരു വിഗഹം ദേവാലയത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച് അന്തിയോക്കൻസ് എപ്പിഫാനസ് രാജാവ് ദേവാലയം അശുദ്ധമാക്കിയതിനെ സുചിപ്പിക്കുന്നു (1 മക 1,31.54; cf. ഭാനി 9,27; 11,31; 12,11). പലായനംചെയ്യുക: യഹുദ തീവ്യവാദികൾ എ.ഡി. 67-68-ൽ ജരുസലോംദേവാലയത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുത്ത് ഫാനിരെ പ്രധാനപ്പുരോഗിതനായി നിയമിച്ചപ്പോൾ യഹുദക്രിസ്ത്യാനികൾ പല്ലയിലേക്കു പലായനംചെയ്തതിനു സമാനമാണിത്.

13,24.25: പ്രകൃതിയിൽ ഉംകാർപോകുന്ന താളംതെറ്റലുകളെക്കുറിച്ച് പ്രവാചകഗശലിയിൽ യേശു സംസാരിക്കുന്നു. ഇവ ആകാശം മാറിമറിയുന്നതിനെന്നേയാം അന്തരീക്ഷം ഉരുക്കിവിച്ചുന്നതിനെന്നേയാകുറിച്ചുള്ള വാച്ചാം മതത്തിലുള്ള പ്രവചനങ്ങളല്ല, മറിച്ച്, വിജാതീയ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പതനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഴയനിയമ പ്രവചനങ്ങളുടെ (എ.ഡി. 13,9.10; 34,4; എസെ 32,7.8; ജോയേ 2,10.31; ആമോ 8,9) ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. ഈ പ്രവചനങ്ങളുടെ യേശു ജരുസലോമിൻ്റെ ഭാവിപതനതെക്കുറിച്ചു താക്കീതു നല്കുന്നു.

13,26: മനുഷ്യപുത്രൻ: ഭാനി 7,13-ലെ രാജകീയ പ്രതിപുരുഷനുമായി യേശു തന്നതനെ താാത്മ്യപ്പെടുത്തുന്നു. താൻ പിതാവിൻ്റെയാപ്പും സിംഹാസനസ്ഥനാകുമെന്നും സാർവ്വത്രികമായ ഒരു രാജ്യവും അനന്തമായ ആധിപത്യവും സ്ഥാപിക്കുമെന്നും യേശു ഇവിടെ ദേഹത്തിപ്പിക്കുന്നു (ഭാനി 7,14; മത്താ 28,18). അവിടെത്തെ സർഗ്ഗാരോഹണവും (16,19) മഹാത്മയോടുള്ള രാംവരവും (അപ്പ് 1,11) സുചിപ്പിക്കുന്നവയാണ് ഈ പചനങ്ങൾ. **യേശു: മനുഷ്യപുത്രൻ** (ലുക്കാ 17) **മേഘങ്ങളിൽ:** ദൈവസാനിധ്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് മേഘങ്ങൾ (പുറ 34,5; ലേവി 16,2; സംഖ്യ 11,25).

13,27: ദുതമാരെ: ഇത് അപ്പസ്തോലമാരെയും അവരുടെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം സുചിപ്പിക്കുന്നതാകാം (മർക്കോ 16,15). മത്താ 24,31

13,30: ഇന്നു തലമുറ: യേശുവിൻ്റെ ഈ വാക്കുകൾ എ.ഡി. 70-ൽ അവിടെത്തെ സമകാലികരുടെ ജീവിതകാലത്തുനെന്ന് നിരവേറി. മത്താ 24,34.

13,31: ആകാശവും ഭൂമിയും: സർവസൃഷ്ടികളും എന്നാണ് ഇതിനർമ്മം (ഉത്പ 1,1). യേശുവിൻ്റെ വാക്കുകളുടെ അലംപര്യീയത അവിടെത്തെ ദൈവത്വത്തിന്റെ അടയാളമാണ് (സക്രീ 102,25-27; എ.ഡി. 40,6-8; 51,6).

13,34-37: ജാഗ്രതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഹ്രസ്വമായ ഇന്നു ഉപമ ക്രിസ്തുവിൻ്റെ രാംവരവിനുമുമ്പ് സഭയ്ക്ക് ചെയ്തുതീർക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെ വരച്ചുകാട്ടുന്നു.

14,15 അധ്യായങ്ങൾ: പീഡാസഹന മരണ ഉത്ഥാന വിവരങ്ങൾ

14,1-15,47: ദീർഘമായ ആമുഖത്തോടുകൂടിയ പീഡാനുഭവവിവരങ്ങം എന്നാണ് മർക്കോസിൽ സുവിശ്രേഷ്ഠം അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇതിലെ 661 വാക്കുങ്ങളിൽ 242-ലും യേശുവിൻ്റെ ജീവസലേഖനങ്ങളും രാജകീയ ധാര മുതൽ ഉളിർപ്പുവരെയുള്ള അവസാന ആഴ്ചയുടെ വിവരങ്ങമാണ്.

14,1 പെസഹായ്ക്കും പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിൻ്റെ തിരുനാളിനും: Cf. പുറ 12,3-20; 34, 18 ലേവ്യ 23,4-8; സംഖ്യ 9,2-14; 28,16.17; നിയ 16,1-8. ഇസ്രായേൽജനം ഇഞ്ചിപ്പതിലെ അടിമതത്തിൽനിന്നു വിമോചിതരായതിന്റെ പ്രതീകമാണ് പെസഹാ. തിരുനാളിൻ്റെ തലേദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് പെസഹാക്കുണ്ടാടിനെ ദേവാലയാക്കണ തനിൽ ബലിയർപ്പിച്ചിരുന്നു. സൃഷ്ടാസ്തമയമാകുമ്പോൾ കൂടുംബങ്ങളിലും തീർമ്മാടകസംഘങ്ങളിലും എല്ലാ വരും ഒരുമിച്ചുകൂടി ആട്ടിന്റെ മാംസവും പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പവും വീണ്ടും പച്ചിലകളും കുറഞ്ഞ സൈദ്ധാന്തിക ഭക്ഷണം കൂടിച്ചിരുന്നു. ആദ്യമാസമായ നിസാർ 15-ാം തീയതി മുതൽ 21-ാം തീയതിവരെയായിരുന്നു തിരുനാളാശോഭം (ലേവ്യ 23,4-8; സംഖ്യ 9,1-14). പെസഹാത്തിരുനാൾ (യോഹ 6,4).

14,2: ജനങ്ങൾ ബഹുമാനാതിരിക്കാൻ: പെസഹാ തീർമ്മാടകരുടെ വരവോടുകൂടി ജീവസലേം നഗര തനിലെ ജനസംഖ്യ സാധാരണ നിലയിലുള്ള 50,000-ൽനിന്നും ഏറെ വർദ്ധിക്കും. വലിയ ഒരു ജനസംഖ്യയെതെ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്നത് അക്രമങ്ങളിലേക്കും ദട്ടവിൽ നഗരം രോമൻ സൈന്യം കൈയ്യുടക്കുന്നതിലേക്കും നയിക്കാം.

14,3: ബന്ധാനിയാ: മർക്കോ 11,1. ജീവസലേമിൽനിന്ന് ഏതാനും കി.മീ. ദുരയാണ് ബന്ധാനിയാ. ഒരു സ്ത്രീ: യോഹ 12,3 പ്രകാരം, ഇത് മാർത്തായുടെയും ലാസറിൻ്റെയും സഹോദരിയായ മരിയമാണ് (യോഹ 11,12). ശുശ്രാന്തിന്: പഴയനിയമത്തിലും ഇതിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട് (ഉത്ത 1,12; 4,13.14. ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് ഈ കുമതി ചെയ്തിരുന്നതാകാം നാർദ്ദീൻ പരിമളഭവ്യം). ശിരസിൽ ഒഴിച്ചു: ശിരസിലെ അഭിഷേകം രാജത്യ തനിൽ സുചനയാക്കാതെ (1 സാമു 10,1; 2 രാജാ 9,6) യേശുവിനെ ഇസ്രായേലിൻ്റെ രാജാവും മിശ്രഹായു മാറി അംഗീകരിക്കുകയാണിവിടെ.

14,4.5: അമർഷത്തോടെ പറഞ്ഞവർ ശിഷ്യമാരാണെന്ന് മത്താ 26,8-ലും യുദാന് സ്കർണ്ണയോത്തയാണെന്ന് യോഹ 12,4-ലും പറയുന്നു. മുന്നുറു ദനാ: മുന്നുറു ദനാരെയെന്നത് ഏകദേശം ഒരു വർഷത്തെ വേതനത്തിനു തുല്യമായ തുകയാണ്. (മർക്കോ 6,37).

14,8 എൻ്റെ സംസ്കാരത്തിനുവേി: കുറവാളിയായി മരണത്തിനു വിധേയനാകുന്ന തന്റെ ശരീരം സുഗന്ധ തെലുത്താൽ പുശപ്പെടുകയില്ല എന്ന വസ്തുത യേശു ഇവിടെ അനുസ്മർത്തിക്കുന്നു. കുറവാളികൾക്ക് അപമാനകരവും അറിയപ്പെടാത്തതുമായ സംസ്കാരമാണ് നല്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. യേശുവിൻ്റെ സംസ്കാരത്തിന് ഈ കാനിടയുള്ള കുറവ് ഇള സ്ത്രീയുടെ പ്രവൃത്തിമുലം പരിഹരിക്കപ്പെടുകയാണ്. തന്റെ ശിരസിൽ സുഗന്ധ തെലം പുശിക്കൊള്ളുള്ള ഇള സ്ത്രീയുടെ സ്നേഹപ്രകടനം യേശു നൃഥൈക്കിക്കുന്നു. മത്താ 26,12; യോഹ 12,7.

14,12: പെസഹാക്കഷണം: നിസാർ 14-ാം തീയതി ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ബലിയർപ്പിച്ച പെസഹാകുണ്ടാടിൻ്റെ മാംസം അന്നു സൃഷ്ടാസ്തമയത്തിനും അർധരാത്രിക്കുമിടയിൽ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. പെസഹാ ഭക്ഷണം ജീവസലേംനഗരം തിരിത്തിക്കുള്ളിൽത്തെനെ കഴിക്കണമെന്നതിനാലാണ് (നിയ 16,5.6) എവിടെ പെസഹാക്കഷണം ഒരുക്കണെ മെന്ന് ശിഷ്യർ ചോദിക്കുന്നത്.

14,13: ഒരു കുടം വെള്ളം: മുൻകൂട്ടി ഒരുക്കിയ അടയാളം. കാരണം, പൊതുവേ അക്കാദത്ത് സ്ത്രീകളാണ് കുടങ്ങളിൽ വെള്ളം ചുമനിരുന്നത് (ഉത്പ 24,11; പുറ 2,16; യോഹ 4,7). ഒരു വ്യക്തി എന്നർമ്മത്തിലുള്ള ശ്രീകുപദമാണ് ഇവിടെയുള്ളതെക്കിലും അയാൾ പുരുഷനായിരുന്നുവെന്ന പ്രകടമായ സുചനയാണുള്ളത്.

14,15: വലിയ മാളികമുറി: യേശുവിന് നഗരത്തിൽ സന്ദർഭത്തായ സുഹൃത്തുക്കളോ ശിഷ്യരോ ഉഥിരുന്നു വെന്ന് അനുമാനിക്കാം.

14,18: ഇരിക്കുമ്പോൾ: യഹൂദർ നിന്നുകൊാണ് ആദ്യ പെസഹാ ഭക്ഷിച്ചതെങ്കിൽ (പുറ 12,11) യേശുവിൻ്റെ കാലത്ത് ഇരുന്നുകൊായിരുന്നു ഭക്ഷിച്ചിരുന്നത്. എന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു: വിരുന്നുമേശ തിലെ ആഴമാർന്ന സ്നേഹപ്രവസ്ത്രത്തിനു വിരുദ്ധമായി പെസഹാവിരുന്നിൽവച്ചുതന്നെ ഒരു ശിഷ്യൻ വരുണ്ടു കുന്നതു വെളിപ്പെടുത്തുകയാണിവിടെ (സക്ര 41,9). മത്തായിയുടെയും യോഹനാൻ്റും ഭാഷ്യത്തിൽ യുദാസാണ് ദ്രിക്കോടുകുന്നത് (മത്താ 26,25; യോഹ 13,26).

14,22-26: യേശുവിൻ്റെ പുതിയ ഉടനെടിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗം യുദാസിൻ്റെ വഞ്ചനയുടെയും (14,17-21) പാത്രം സിന്റെ നിശ്ചയത്തിന്റെയും (14,27-31) സുചനകൾക്കിടയ്ക്ക് വിവരിക്കുന്നു. ശിഷ്യരുടെ സ്വാർമ്മതയുടെയും

അവിശന്തതയുടെയും ഇടയിലാണ് യേശുവിന്റെ ആത്മത്യാഗം.

14,22: എടുത്ത്, ആശിർവാദിച്ച്, മുറിച്ച് ... ടലക്കി: അപ്പും വർധിപ്പിക്കുന്ന അഭ്യന്തരം വിവരിക്കുന്നോഴും ഈതേ വാക്കുകൾതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നു (മർക്കോ 6,4). മർക്കോ 6,35-44. ‘ആശിർവാദിച്ച്’ എന്നതിന് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ‘യുജ്ഞാഗ്രഹണാസ്’ എന്ന ശ്രീക്കുപദത്തിന് ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു, വാഴ്ത്തി എന്നാണർമ്മം. ലുക്കാ 22,19-ലും 1 കോറി 11,24-ലും ഇതിനു സമാനരമായ ‘യുക്കരിസ്തോസ്’ (സബി പറഞ്ഞു) എന്നാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. **ഈത് എൻ്റെ ശരീരമാണ്:** പെസഹാത്തിരുന്നാളിന്റെ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തെ യേശു തന്റെ ശരീരത്തോട് ഏകൃതുപദ്ധത്തുനു (യോഹ 6,51). മത്താ 26,26-29.

14,24: ചിത്രപ്പെടുന്നതും: മത്താ 26,27.28. **അനേകർക്കും വേണി:** എല്ലാവർക്കും എന്നർമ്മത്തിലാണ് ഈ പദപ്രയോഗം. മത്താ 26,28. ഉടന്പടിയുടെ എൻ്റെ രക്തം: ഇവിടെ പുറ 24,8-ന്റെ ധനിയു്. യാഹ്വേയും ഇസ്രായേലും തമിലുള്ള പഴയ ഉടന്പടി സീനായ്മലയിൽ ബലിമുഖത്തിന്റെ രക്തംകൊകു മുദ്രവയ്ക്കപ്പെട്ട പോലെ, ക്രിസ്തുവും സഭയും തമിലുള്ള പുതിയ ഉടന്പടി യേശുവിന്റെ സ്വന്തം രക്തംകൊക്ക് മുദ്രവയ്ക്കപ്പെട്ടു. പരിശുഖകുർബാന സ്ഥാപനം (മത്താ 26,26-29)

14,26: സ്തോത്രഗീതം ആലപിച്ചശേഷം: പെസഹാ ആചരണത്തിലുടനീളും ഹല്ലേൽ ഗീതങ്ങൾ (സക്രീ 113-118) ആലപിച്ചിരുന്നു.

എറ്റവും മാട്ടവിൽ 136-ാം സക്രീതതന്മാണ് ആലപിച്ചിരുന്നത്. അവിടത്തെ കാരുണ്യം അനന്തമാണ് എന്ന് 26 വരികളിലും ആവർത്തിക്കുന്ന ഈ സ്തോത്രഗീതം യേശുവിന്റെ പീഡാസഹനമരണാത്മാനങ്ങളായ പെസഹാരഹസ്യങ്ങൾക്ക് ആമുഖമായിത്തീർന്നത് ചിന്തോദ്വീപകമാണ്.

14,27: ഇടയണ അടിക്കും: സവ 13,7-ൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ദരണി. ഇസ്രായേലിന്റെ ഇടയനായ മിശ്രഹാ ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നതും താൽക്കാലികമായെങ്കിലും അവിടത്തെ ആടുകൾ ചിതറിക്കപ്പെടുന്നതും സവരിയാ മുൻകുട്ടിക്കാണുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അജഗണത്തെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടാനും വിശുഖികരിക്കാനുമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സാഹചര്യമായാണ് പ്രവാചകൻ ഇതിനെ കാണുന്നത് (സവ 13,8.9). യേശുവിനെ ബന്ധിക്കുന്നോൾ ശിഷ്യരാർ ചിതറിക്കപ്പെടുകയും പ്രവചനം പുർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (മർക്കോ 14,49.50).

14,32: ശത്രുമാരി: ‘എണ്ണച്ചക്ക്’ എന്നർമ്മമുള്ള ഹീബ്രൂപദം. ലെഡിവുമലയുടെ പടിഞ്ഞാറേ ചരിവിൽ ജീവി ലേഡിന്തിമുഖമായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന തോട്ടമായിരുന്നു ഈത് (യോഹ 18,1).

14,45: ചുംബിച്ചു: വാസല്യത്തിന്റെ അടയാളമായ ഒരു പ്രവൃത്തി (ലുക്കാ 7,45; റോമാ 16,16; 1 പത്രോ 5,14) യുദാസ് ചതിയുടെ അടയാളമാക്കി വികൃതമാക്കുന്നു (സുഭാ 27,6). ശിഷ്യരാർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിമാരെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് അഭിവാദനംചെയ്തിരുന്നത്.

14,53: അവർ ... ഒരുമിച്ചുകൂടി: പ്രധാന പുരോഹിതരും ജനപ്രമാണികളും നിയമജ്ഞരും ഉൾപ്പെടുന്ന നൃഥാധിപസംഘംമുഴുവനും ഓപപചാരികമായി രാത്രിയിൽതന്നെ സമേളിച്ചതായാണ് മർക്കോസ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കയ്യാഹാസിന്റെ വീട്ടിൽവച്ചു നടന്നത് ഓദ്യോഗിക വിചാരണയാകാൻ വഴിയില്ല. സാൻഹെദ്രിന്റെ ഓദ്യോഗികയോഗങ്ങൾ പകർസമയത്താണ് നടത്തേണ്ടിയിരുന്നത്. മാത്രമല്ല, പ്രധാനപുരോഹിതരെ ഭവനമല്ല, ഓവാലയത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള പ്രത്യേക മുറിയാണ് സാൻഹെദ്രിന്റെ ഓദ്യോഗിക സമേളന സ്ഥലം. റോമാകാർ വിചാരണനടത്തിയിരുന്നത് പ്രഭാതത്തിലായിരുന്നതിനാൽ, അതിനുമുന്നേ യഹൂദവിചാരണ തിരക്കിട്ടു പുർത്തിയാക്കിയെന്ന് ഇവിടെ മനസിലാക്കാം. മഹാപുരോഹിതൻ: എ.ഡി 18-36 വരെ ജീവി സലേമിൽ അധികാരത്തിലുായിരുന്ന കയ്യാഹാസ്. ഈ കാലയളവിൽ സാൻഹെദ്രിൻ എന്ന യഹൂദകോട തിയുടെ അധ്യക്ഷത നിർവഹിച്ചിരുന്നതും അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു.

14,55: നൃഥാധിപസംഘം മുഴുവനും: ജീവി സലേമിൽ കൂടിയിരുന്ന യഹൂദരുടെ പരമോന്നത നീതിപരിം (മർക്കോ 15,1; അപ്പ 5,27; 23,1). ബി.സി. രാം നൃഥാഭാടുകുടി തുടക്കംകുറിച്ചതായി കരുതപ്പെടുന്ന ഇതിന്റെ പ്രാഥമിക ഉദ്ദേശ്യം യഹൂദനിയമങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ നടപ്പിലാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. സാൻഹെദ്രിനിൽ 71 അംഗങ്ങൾ ഉായിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ, ജീവി സലേമിലെ സുപ്രധാന കൂട്ടും ബങ്ങളിലെ മുഖ്യൻ, പ്രധാനപുരോഹിതരെ കാര്യാലയത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം നിർവഹിച്ചിരുന്ന മുഖ്യപുരോഹിതൻ, മോശയുടെ നിയമത്തിൽ പ്രാഗത്ത്യമുായിരുന്ന നിയമജ്ഞർ എന്നിവരുടെ അഭിയന്തരിൽ അധികാരം മാത്രമായിരുന്നു അവർക്ക് നല്കപ്പെടാതിരുന്നത് (യോഹ 18,21). നൃഥാധിപസംഘം (ലുക്കാ 22,66).

14,63: വസ്ത്രം വലിച്ചുകീറിക്കുവാൻ: ദുഃഖവും തീവ്രമനഃക്ഷാഭവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയെന്ന നിലയിൽ ബൈബിളിൽ പലയിടത്തും ഇതു കാണുന്നു (ഉത്പ 37,29; 2 റാജാ 19,1; ഏസാ 9,3). പുരോഹിതർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം കീറുന്നതു വിലക്കുന്ന മോശയുടെ നിയമം (ലേവ്യ 10,6; 21,10) മഹാപുരോഹിതൻ ഇവിടെ ലാംഡിക്കുകയാണ്.

14,64: ദൈവദുഷ്ടണം: സർഗ്ഗീയസിംഹാസനത്തിൽ താൻ ഉപവിഷ്ടനാകുമെന്ന യേശു പറയുന്നത് ദൈവ നാമത്തോടുള്ള ദുഷ്ടണമായി അവർ കണക്കാക്കുന്നു. ലേവ്യർ 24,16 പ്രകാരം വധൻക്ഷ അർഹിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ കുറ്റം സാന്ധഫെറ്റിൽ യേശുവിശ്രമേൽ ചുമത്തുന്നു.

15,2: പീലാതോസ്: രോമാധിക്രമിന്നും നിയോഗിക്കപ്പെട്ട യുദ്ധയായുടെ പ്രോക്കുറേർ (എ.ഡി. 26-36). നീതി നിർവ്വഹിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ളവനായി സുവിശേഷകൾ പീലാതോസിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നുകൈലും ചരിത്രരേഖകളിൽ ക്രൂരനും മർക്കടമുഷ്ടിക്കാരനുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം കേസറിയാ മരിത്തീമ ആയിരുന്നുകൈലും പെസഹാത്തിരുന്നാൽ കാലത്ത് ജീവനാലേമിൽ വരുമായിരുന്നു.

15,7: ബരാബ്രാസ്: ‘പിതാവിശ്രേ പുത്രൻ’ എന്നർമ്മം വരുന്ന ഒരു അരമായ നാമം. പിതാവിശ്രേ യമാർമ്മ പുത്ര നായ നിഷ്കളുക്കനായ യേശുവിനുപകരം കുറ്റവാളിയായ ബരാബ്രാസ് വിടയൽക്കപ്പെടുന്നു (മർക്കോ 1,1.11; 3,11; 9,7; 15,39). മത്താ 27,16.17.

15,16: പ്രതേഠാനിയം: മഹാനായ ഫോറോന്റെ നിർമ്മിച്ചു നല്കിയതാണ് പീലാതോസിന്റെ ജീവനാലേമിലെ ഈ ഒന്നേറ്റിക വസതി.

15,22: ശ്രോത്ശ്രാമാ: ‘തലയോട്ടി’ എന്നർമ്മമുള്ള ‘ഗുരുഗത്തൊ’ എന്ന അരമായപദം ശ്രീകുലിപികളിൽ എഴു തിയതാണിത്. ഇതിന് ലത്തീൻഭാഷയിലുള്ള പദമാണ് കാൽവാരിയും. ജീവനാലേംകോട്ടയ്ക്കു വെളിയിലുള്ള ഈ സ്ഥലം കുറ്റവാളികളെ വധൻക്ഷയ്ക്കു വിധേയരാക്കാൻ പതിവായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

15,25: മുനാം മണിക്കുരായിരുന്നു: രാവിലെ 9 മണി എന്നർമ്മം. തുടർന്ന് മുനു മണിക്കുർ ഇടവിട്ടുള്ള സമയമാണ് സുചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് (cf. 33.34.42). ഈ ഓരോ സന്ദർഭവും മർക്കോസ് വിവരിക്കുന്നത് ചരിത്രപരമായ സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമാനുഗതമായ വിവരണം എന്നതിനെന്നാൽ ആരാധനാക്രമപരവും മതബോധനപരവുമായ രീതിയിലാണ് എന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. ആദിമസഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന പ്രാർമ്മനാവേളകളായിരിക്കാം ഈ സുചിപ്പിക്കുന്നത്.

15,33: ആരാം ... ഒമ്പതാം മണിക്കുർ വരെ: ഉച്ചയ്ക്ക് 12.00 മണിമുതൽ 3.00 മണിവരെ. മത്താ 27,45. അസ്യകാരം: സുഷ്ടിക്കുമുന്ന് എല്ലാം അസ്യകാരമയമായിരുന്നു (ഉത്പ 1,2.3). പുറപ്പാടിൽ അസ്യകാരമെന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു (പുറ 10,21-23); കർത്താവിശ്രേ ദിനം അസ്യകാരമയമായിരിക്കുമെന്ന് പ്രവാചകൾ പറയുന്നു (ആദോ 8,9.10). ഭയാനകമായ അസ്യകാരത്തെ പഴയനിയമം പാപത്തിനുമേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധിയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു (പുറ 10,21-23; ഏഴ് 13,10.11; ആദോസ് 8,9). അസ്യകാരശക്തികളുടെ വിജയമാണ് തുടർന്നു നാം കാണുന്നത്.

15,34: എലോയ്, എലോയ്: സക്കീ 22,2-ൽ നിന്നുള്ള അരമായ ഭാഷയിലുള്ള പദപ്രയോഗം. മത്താ 27,44. 22-ാം സക്കീര്ത്തനത്തിന്റെ മുഴുവൻപശ്വാത്തലം അതിന്റെ പ്രത്യാശാനിർഭരമായ പര്യവസാനമാണെന്നു കണക്കിലെടുക്കുന്നേണ്ടി, യേശുവിശ്രേ പിതാവിലുള്ള പ്രത്യാശത്തെന്നയാണ് ഇവിടെ പ്രമേയമെന്നു പറയാം (ലൂക്കാ 23,46). മിശ്രിഹായും പീഡാസഹനവും അതിനെന്നതുടർന്നു വരാനിതിക്കുന്ന വിജയവും ഈ പ്രവചിക്കുന്നു. മനുഷ്യപാപങ്ങൾ തന്റെമേൽ ഏറ്റെടുത്ത ദൈവപുത്രൻ ആ പാപത്തിന്റെ ഘലമായ നരകാനുഭവത്തിലും കടന്നുപോകുന്നതിന്റെ പ്രവൃത്തം ഈ വിലാപത്തിൽ കാണാം (രോമാ 5,8; 1 പത്രോ 2,24; 3,18). മത്താ 27,46.

15,36: നീർപ്പണത്തിയിൽ മുക്കിയ വിനാഗിരി സാധാരണ കർഷകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വിലകുറഞ്ഞ പാനീയമായിരുന്നു.